

PAULJUCSÁK Péter

Fauve

Organikus, megrágott a város,
mintha ismeretlen roncsolás
transzformálta volna.
Széttépett színek mindenhol.
Nem tudom, mi köpte ki magából
az estét, de le kell, hogy menjek
egy alagsori kocsmába kiválasztani
a zenegépből azt a dalt,
amitől mindenki feláll és arccal
a fal felé fordul.
Valamihez biztosan hűtlen lehettem,
mert bármerre bolyongok,
az árnyékok vérző fejű, megkövezett
asszonyokként követnek csadorban,
valamit elporlaszthattam,
mert egy krematórium
méltóságteljes derűjével dúdolnak
fölöttem a háztömbök.
Talán azzal, hogy egyszerűen
a szépet akartam meglátni benned,
emészthetetlen, vakító színekké
redukáltalak.
Arra viszont sosem gondoltam,
hogyan elmész, én fogok majd
egy perspektíva nélküli
Matisse festményben élni,
ami kiégeti a szemet.

Álca

A zebrán áthaladva kerültem a közelébe.
Forgalomirányító rendőrnek öltözött,
aki szolgálati fegyverével hadonászik.
Felismertem a földöntúli fényről a szemében,
és hogy önmagához intézte imáit.
A káosz szimfóniáját komponálta a kereszteződésből,
láthatóan idegösszeroppanást mímelve
a hőségrekordot döntő délutánon.
Csak én merészkedtem mellé,
az utcát fellobbantotta a pánik fejvesztett láza.
A nap mindannyiunkat belülről perzselte.
Elaggott tekintet horpadt fiatal arcába,
mögötte mégis angyali derengés,
félrebeszél, de vissza-visszatért egy valókeresethez,
három kisgyerekhez és egy injektorhibás
dízel autóhoz, aminek magas a résolaj vesztesége.
Ahogy megérintettem a vállát,
tekintete kitisztult, a levegőben kalimpáló pisztoly
megnyugodott a mellkasomon.
Ki tudja meddig, csak néztük egymást.
Körülöttünk négyzetméternyi időtlen vákuum a
sikoltozásban.
Életemben először hálát éreztem, és hogy
valamiért ki kell gombolnom az egyenruhám,
ujjaimat meglazítani a markolaton.
A dörrenés hangja egy régi kipufogóra hasonlított,
és erről eszembe jutott, hogy még
beszélni akartam neki a házasságomról,
és egy dízel autóról, ami sehogy sem akar beindulni.

1440 perccel éjfél után

Mikor nem figyelek eléggé, és mégis elnyom az álom,
 fehér hajú, rémült alteregó tapad a retinámra,
 tegnap ki akarta kaparni a bőre alatt tekerdő férgemet,
 túl gyorsak voltak, ha sikerült is egyet
 földhöz vágnia, a lábszáron rögtön visszamászott,
 kapkodni kezdte ismeretlen betegségtől hulló fogait,
 keresztülestek áttetsző tenyerén, rá a cipőkre,
 tapinthatatlan, lidérces jelenlét vette üldözőbe,
 nagy nehezen egy felborult kuka mögé rejtőzött,
 meglátta, hogy éppen mögötte tornyosul, felordított,
 próbált elrohanni a pudinggá vált aszfaltban
 egy szétfolyó, nevetséges happy end felé,
 hirtelen kopár, viharos sziklaperemen állt,
 forogva-pörögve zuhanni kezdett a kanyonba,
 a hányinger tetőfokán padlóhoz csapódott egy
 éjszakai vidámpark tükörútvesztőjében,
 évekig, évekig bolyongott a csarnokokon át,
 hosszúra nőtt körmeivel félőrülten kifeszített
 egy csillogó panelt a falakból, keresztülmászott,
 fel a végtelenné szűkült lépcsősoron a derengő pontig,
 félve kilesett a rés mögül, nagyon lassan,
 nyikorogva kitárta belülről a szekrényem ajtaját,
 percnyi merev csend után arcomra szorította a párnát,
 hiába kapálóztam, betuszkolt a fekete lyukba,
 lelökött egészen a tükörszobák labirintusáig,
 lenyelte a rám zárt szekrény kulcsát,
 a takarónk alá feküdt, és átkarolta derekad.

FARKAS Gábor

Hibátlan csillag alatt fekszel

A CF osztályon

Oda útra vettem csak jegyet,
 de a mozgólépcsőn fölfelé -
 ahogy rám vetült a mennyezet -
 eszembe jutott, hogy jönnék még,
 és hiába vonszolt a lépcső,
 ez a gondolat nem engedett
 felemelkedni a peronról.

Olyan ritmusa lett a hangnak,
 amilyen az önvádnak lehet,
 mikor buzogányként dörömböl
 az elnyomott lelkiismeret.

Mert viszolyogtam sebeidtől,
 csak óvatosan érintettem.
 Egyszerre hívtál, taszítottál:
 a másiktól függünk mindketten.

A vonatról küldtem sms-t
 (mintha valamit jelentene),
 tudod, amolyan szokványosat:
 „reggel érkezem, a hűtőben
 hagytam ezt-azt, az inhalátort
 se felejtse, egyél-igyál, ne várj.”

És tényleg nem vártál semmire,
 és én se értem vissza reggel.
 Azonosultam az önváddal,
 te pedig az emlékezettel.